

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/33/2012
Identifikačné číslo spisu:	7210215649
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7210215649.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobkyne M. C., bytom v C., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach, Krajskému dopravnému inšpektorátu so sídlom v Košiciach, Moyzesova 8), o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRP-DI-OBCP-P-107/2010 z 2. júna 2010, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/13916/2010-132 z 30. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/13916/2010-132 zo dňa 30. mája 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-DI-OBCP-P-107/2010 zo dňa 2. júna 2010 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím z 2. júna 2010 č. p.: KRP-DI-OBCP-P-107/2010 žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru (PZ) v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu, vydané dňa 22. apríla 2010 č. p.: ORP-ODI-OBCP-P-347/2010, ktorým bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pre porušenie povinnosti stanovenej v § 4 ods. 1 písm. c) a § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako aj povinnosti stanovenej v § 9 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 9/2009 Z. z. s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. Za uvedený priestupok jej podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch bola uložená pokuta vo výške 200 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Uvedeného priestupku sa žalobkyňa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

18. januára 2010 o 9.23 hod., viedla v Košiciach po ulici Tr. SNP v ľavom jazdnom pruhu pre priamy smer jazdy v smere jazdy od kina Družba osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Fabia ev. č. C., pričom sa pred križovatkou s ulicou Ružinskou úplne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, nerešpektovala signál „stoj“ svetelného signalizačného zariadenia trojfarebnej sústavy, vošla do priestoru križovatky, v ktorej prednou pravou časťou vozidla narazila do ľavej bočnej časti osobného motorového vozidla továrenskej značky Chrysler, ev. č. C., ktoré viedol vodič L. A. po ulici Ružinskej v ľavom jazdnom pruhu pre priamy smer jazdy v smere jazdy k ulici Laboreckej, ktorý s vozidlom prechádzal úsekom na signál „voľno“ svetelného signalizačného zariadenia trojfarebnej sústavy. Vodička takto spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k zraneniu jej osoby a škode na oboch vozidlách vo výške 9.000,- €. Požitie alkoholu u účastníkov dopravnej nehody zistené nebolo.

Napadnuté rozhodnutie vyplynulo nielen z fotodokumentácie a obrazového záznamu na nosiči CD o priebehu nehodového deja, ale aj výpovedí oboch účastníkov nehody a odborného vyjadrenia Ing. T. I., znalca z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave. Z týchto a ďalších dôkazov, ktoré sa však priamo netýkali príčin vzniku dopravnej nehody (napr. záznam o zraneniach žalobkyne, ktoré utrpela pri dopravnej nehode a ďalších), žalovaný jednoznačne uzavrel, že žalobkyňa prehliadla červené svetlo značiace zákaz jej vstupu do križovatky, do križovatky vošla a v nej narazila do vozidla vodiča L. A., ktorý vošiel do križovatky na zelené svetlo umožňujúce mu prejsť križovatkou.

II.

Konanie na súde prvého stupňa

Žalobou z 22. júna 2010 žiadala žalobkyňa o preskúmanie napadnutého rozhodnutia, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie s odôvodnením, že priestupok, kladený jej za vinu nespáchala, pretože rešpektovala svetelné signalizačné zariadenie a na základe zeleného signálu plynule vošla do križovatky. Zdôraznila, že križovatkou prešla potom, čo jej naskočila ako vždy zelená vlna, pričom takto jazdí už mnoho rokov. Taxikár, do ktorého narazila, prišiel príliš veľkou rýchlosťou, čo jej bolo potvrdené v opravovni podľa ohnutej nápravy a ostatných častí auta, takže bolo zrejmé, že bolo narazené do nej vo veľkej rýchlosti, akoby vodič taxíka chcel prejsť rýchlo križovatkou na poslednú chvíľu. Uviedla, že auto, ktoré išlo pred ním už bolo za koľajnicami a ak by mala do taxíka naraziť, tento by musel ísť hneď za autom idúcim pred ním, takže by reflexívne brzdila. Zastáva názor, že taxikár sa musel zabudnúť alebo zahovoriť a bol to práve on, ktorý spáchal priestupok a vošiel do križovatky na červený svetelný signál. Poukázala na nesprávne nastavenie semaforov, čo si overovala dlhými hodinami fotografovania premávky v tomto kritickom úseku. Poukázala tiež na to, že pri riešení predmetnej dopravnej nehody chcela byť prítomná, chcela odfotografovať taxík a porozprávať sa osobne so šoférom, avšak uvedené jej bolo znemožnené, pretože ju neznámy policajt v civile vzal preč a snažil sa zabezpečiť jej odvoz sanitkou, hoci sa tomu sama bránila. Ako prílohy okrem napadnutých rozhodnutí a odvolania pripojila sťažnosť zo dňa 11. februára 2010, podnet na začatie trestného stíhania vodiča A. z 20. mája 2010, podnet na začatie trestného stíhania pre marenie výkonu na neznámeho policajta z 20. mája 2010, fotografie ňou vyhotovené v deň nehody a ďalšie, vyhotovené v čase po predmetnej dopravnej nehode. Poukázala na to, že z predmetnej záležitosti je psychicky vyčerpaná a celá táto situácia má na jej zdravotný stav negatívny vplyv. Do pozornosti dala tiež podozrivú vzdialenosť medzi taxíkom a autom, ktoré už bolo za koľajnicami, ktoré išlo pred motorovým vozidlom, s ktorým sa zrazila. Uviedla, že znalecký posudok nečítala, ale keď ju znalec obvinil, tak je to podvrh. Konštatovala, že vozidlo, s ktorým mala kolíziu je vozidlo taxislužby, ktorá má všade známych a v jej prípade ide o veľa záhad. Zdôraznila, že je na dôchodku, preto sa neponáhľa, jazdí plynule a bezpečne.

V doplnujúcom podaní žalobkyňa uviedla, že v čase o 9.18 platila na čerpacej stanici Agip a potom zišla smerom k nemocnici a stála na Luníku II na červenú a podľa kamery o 9.23.21 už mala byť na križovatkke, čo podľa jej názoru nezodpovedá skutočnosti. Prvé čo urobila po nehode je, že sa šla pozrieť na auto, ktoré patrí jej ťažko zdravotne postihnutému synovi a bola zhrozená rozsahom jeho poškodenia. Zdôraznila, že taxikár narazil do jej pravého predného kolesa a nie, že ona narazila do taxikára. Opätovne spochybňovala vyjadrenie znalca Ing. I., pretože sa informovala v Antiku, kde jej bolo povedané, že kamera je nepresná a je určená pre potreby Bieleho domu. Video je zahmlené, záber je zo šikmého uhla z

jej strany a preto je skreslený obraz nárazu. Pri dôkladnom prezretí záberu je však vidieť, že sa Fabia otáča už doľava. Poukázala na rozpor v tej súvislosti, že pokiaľ vozidlá v pravom jazdnom pruhu zastavili a ona nebola v zábere, nemohla zastaviť. Až po chvíli sa asi v polovici cesty objavila v kamere a rovnomerne sa blížila ku križovatke. Ing. I. vo svojom stanovisku vyslovil len dohady a doložil len tie fotokópie z kamery, ktoré neobjasňujú celkom dopravnú nehodu. Poukázala tiež na to, že aby autá z Ružínskej prešli na zelenú, musia ísť tesne za sebou. Vychádzajúc z predmetného videozáznamu autá v oboch smeroch v čase, keď došlo k dopravnej nehode stáli, pretože sledovali dopravnú nehodu. Zdôraznila, že k obvineniu došlo len na základe dohadov a nepresného kamerového systému. Ňou navrhnuté dokazovanie bolo zamietnuté, z miesta nehody bola odstránená proti jej vôli. Najväčším dôkazom sú súčiastky na Fabii, a to nárazník, smer, ktorým sa pohli obe autá a ktorým smerom sú posunuté súčiastky na Fabii. Žiadala o konfrontáciu s vodičom taxíka, taktiež žiadala vypočut' policajta v civile, ktorý nebol identifikovaný, a ktorého vizitku má vyšetrojúci policajt pán M.. Odmietla podpísať zápisnicu, pretože jej bola ukázaná fotografia áut z protismeru, ostrá, urobená fotoaparátom alebo mobilom, nie z videokamery. Tiež jej bola ukázaná fotografia kolesa taxíka, ktoré bolo takisto rozbité ako na Fabii. Nešlo o fotokópie z kamery, a preto bola prekvapená.

V podaní z 29. októbra 2010 žalobkyňa poukázala aj na to, že videozáznam je zostrihaný, že jej výpoveď v zápisnici bola upravená, že vykonané dokazovanie nie je postačujúce pre rozhodnutie vo veci.

V písomnom vyjadrení z 24. novembra 2010 žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových aj právnych dôvodov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Zdôraznil, že z videozáznamu je zrejmé, že vozidlá stojace na uvedenej križovatke v smere jazdy od kina Družba v jazdnom pruhu pre smer jazdy rovno a zároveň vpravo ostali stáť v čase od 9.23.09, zároveň stoja vozidlá v smere jazdy Biely dom - kino Družba a v čase od 9.23.17 sa do križovatky pohlo vozidlo v smere jazdy Ružínska - Laborecká, pričom všetky vozidlá pre priamy smer jazdy a jazdy vpravo v oboch smeroch stoja, následne v čase o 9.23.21 došlo k predmetnej dopravnej nehode a až v čase o 9.23.37, teda 16 sekúnd po dopravnej nehode vchádzajú do križovatky všetky vozidlá v smere jazdy kino Družba - Biely dom pre priamy smer jazdy a v smere jazdy vpravo, ako aj vozidlá idúce v smere jazdy Biely dom - kino Družba v jazdnom pruhu pre smer jazdy rovno a vpravo, čo dokazuje, že v čase, kedy došlo k dopravnej nehode svetelné signalizačné zariadenie pre priamy smer jazdy signalizovalo „stoj“ pre jazdný pruh, v ktorom viedla motorové vozidlo žalobkyňa. K námietkam žalobkyne, týkajúcim sa konfrontácie s vodičom L. A. alovany uvedol, že menovaný bol vo veci riadne vypočutý, dopravná nehoda bola riadne zadokumentovaná a spisový materiál obsahuje všetky dôkazy, ktorými je dostatočne preukázaná vina žalobkyne a preto nebolo potrebné vykonať žiadne ďalšie dokazovanie. K námietke týkajúcej sa zmanipulovania celej dopravnej nehody a zostrihania videozáznamu žalovaný uviedol, že čas uvedený na zázname z kamerového systému plynie bez zmeny a vozidlá sa pohybujú taktiež bez zmeny a preto je vylúčené, aby bol do videozáznamu vykonaný zásah. Na druhej strane žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že znalecký posudok nečítala, ale je presvedčená, že ak ju znalec obvinil, tak je to podvrh. V záujme odborného posúdenia skutočností dôležitých pre rozhodnutie vo veci samej a určenia príčin dopravnej nehody bol požadovaný orgánom objasňujúcim dopravnú nehodu znalec z odboru cestná doprava Ing. T. I. o vypracovanie odborného vyjadrenia v predmetnej veci, pričom pri jeho vypracovaní znalec vychádzal z predloženého spisového materiálu a prvotných úkonov z miesta dopravnej nehody. Po celkovom posúdení situácie v čase nehody s prihliadnutím na všetky zistené okolnosti v závere odborného vyjadrenia zodpovedal na otázky položené správnym orgánom objasňujúcim dopravnú nehodu a dospel k záveru, že v okamihu zrážky pre smer vozidla Chrysler ešte svietil zelený signál. Žltočervený signál pre smer jazdy vozidla Škoda Fabia sa rozsvietil po zrážke po uplynutí cca 5-6 sekúnd a zelený signál po uplynutí 7-8 sekúnd po zrážke vozidiel. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o znalcoch a tlmočníkoch, v zmysle ktorého znalecká činnosť je špecializovaná odborná činnosť vykonávaná za podmienok stanovených v tomto zákone znalcami pre zadávateľa. V citovanom zákone sú špecifikované aj povinnosti znalca pri vykonávaní svojej znaleckej činnosti. Vychádzajúc z uvedeného odvolací správny orgán nemal dôvod pochybovať o objektívnosti a odbornosti znalca z odboru cestná doprava. Žalovaný zároveň uviedol, že v spisovom materiáli sa nachádzajú jedine fotografie vyhotovené z videozáznamu z dopravnej nehody, žiadne iné fotografie v spisovom materiáli obsiahnuté nie sú. Vychádzajúc z uvedeného považoval tvrdenia žalobkyne v žalobe za neopodstatnené, jej obranu za účelovú v snahe vyhnúť sa postihu za spáchaný priestupok. Pokiaľ ide o námietky žalobkyne týkajúce sa

okolností po dopravnej nehode, tieto sú na základe sťažnosti žalobkyne predmetom šetrenia úradu kontroly a inšpekčnej služby MV SR, preto sa nimi odvolací orgán nezaoberal.

V podaní zo dňa 21. 09. 2011 žalobkyňa komentovala situáciu na predmetnom videozázname a poukázala tiež na to, že na predmetnej križovatke v čase po dopravnej nehode, ktorej bola účastníčkou, došlo k viacerým kolíziám obdobného charakteru práve v dôsledku nesprávneho nastavenia svetelnej signalizácie.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 7S/13916/2010 z 30. mája 2012 žalobu žalobkyne zamietol s odôvodnením, že súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že správne orgány postupovali správne a v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutia sú zákonné. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožňuje. Tieto zodpovedajú zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobkyňou v podanom odvolaní, ako to vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

Súd po vyhodnotení dôkazov vykonaných v priebehu správneho konania i súdneho konania jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že v danom prípade boli tieto dôkazy správnymi orgánmi vyhodnotené správne, pretože z nich jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa predmetný priestupok, ktorý jej bol kladený za vinu spáchala, a to spôsobom špecifikovaným v napadnutých rozhodnutiach. Krajský súd pritom v rozsudku presne popísal obsah dôkazov, o ktoré svoje rozhodnutie oprel.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa a uviedla v ňom, že stále a opakovane tvrdí, že správne orgány nesprávne zistili páchatela priestupku, ona prešla križovatkou na zelenú, nehodu spôsobil druhý vodič a opakovane a podrobne popisovala situáciu pred nehodou a po nej. Poukazovala na časté prestavovanie semaforov na uvedenej križovatke, na jej nesprávne nastavenie, na možnosť stretov vozidiel idúcich po tých istých uliciach a v tých istých smeroch ako ona a vodič A.. Poukazovala na konanie policajta, ktorý ju odtiahol z miesta nehody a neumožnil jej byť pri jej vyšetrovaní a na ďalšie skutočnosti, ako stav súčiastok vozidla jej syna po nehode, odkaz taxikára, že nesúhlasí s preplatením škody z jeho povinného poistenia a podobne. Navrhla, aby bola zbavená obvinenia a naopak žiadala o postih druhého účastníka nehody a policajta M..

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny a zákonný potvrdiť zotrvávajúc na svojich tvrdeniach obsiahnutých najmä v napadnutom rozhodnutí.

IV.

Konanie na odvolacom súde

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. S. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. marca 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný

správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) cit. zákona, účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) cit. zákona, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 9 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 9/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pri riadení cestnej premávky na križovatke signál s červeným svetlom "Stoj!" znamená pre vodiča povinnosť zastaviť vozidlo pred priečnou súvislou čiarou (č. V 5a až V 5c), a kde taká čiara nie je, pred svetelným signalizačným zariadením.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c) cit. zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov s použitím § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 4 cit. zákona, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

Podľa § 34 ods. 5 cit. zákona, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Odvolací súd sa zaoberal všetkými námietkami žalobkyne a zistil, že opierajúc sa o doposiaľ vykonané dôkazy, ktoré krajský súd podrobne popísal a vyhodnotil v napadnutom rozsudku, je nutné konštatovať, že krajský súd spravil záver zodpovedajúci rozsahu vykonaného dokazovania, nie však zodpovedajúci stavu, ktorý by vylučoval čo i len najmenšiu pochybnosť o vine žalobkyne za prerokúvaný priestupok spočívajúci v zapríčinení dopravnej nehody.

Z uvedeného vyplýva, že ako správne orgány, tak i súd prvého stupňa sa náležite vysporiadali so všetkými námietkami žalobkyne okrem jednej, ale podstatnej, a tou je námietka, že križovatku prechádzala na zelené svetlo.

Ak by išlo o ojedinelé tvrdenie žalobkyne nemajúce podklad v žiadnom inom zistení alebo dôkaze, bolo by namieste vyhodnotenie dôkaznej situácie tak, ako to vykonali správne orgány i súd prvého stupňa.

Vzhľadom na to, že okrem tohto tvrdenia je v spise niekoľko iných zistení aj dôkazov, ktoré spochybňujú istotu o vine žalobkyne, nemohol odvolací súd neakceptovať túto odvoláciu námietku žalobkyne a nemohol rozhodnúť v rozpore so zásadou in dubio pro reo - v pochybnosti v prospech obvineného.

Krajský súd v Košiciach zdôraznil, že sa v príprave na pojednávanie podrobne zoznámil s videozáznamom, ktorý zaznamenáva aj prerokúvanú dopravnú nehodu. Zaoberal sa taktiež odborným vyjadrením a vyhodnotil ho spoločne s ďalšími dôkazmi. Videl fotografie, ktoré spravila po nehode žalobkyňa, a to najmä tie, ktorými žalobkyňa zachytávala momenty, v ktorých na Ružínskej ulici v smere na ulicu Laboreckú ukončilo svietenie zeleného svetla na semafore a po oranžovej zasvietila červená. V tomto momente fotografovala triedu SNP, po ktorej už premávali autá.

Z videozáznamu, ako na to správne poukázala už samotná žalobkyňa, vyplýva, že nielen ona mala na zázname trvajúcim necelých 26 minút, kolíziu. Len jej kolízia však skončila s následkami. Ak by si krajský súd skutočne detailne a súbežne so znalosťou zistení znalca v odbornom vyjadrení prezrel videozáznam, zistil by, že podobné kolízie, ako mala žalobkyňa mohlo mať biele vozidlo s červeným vozidlom v čase o 09.24.55 hod., ale i na začiatku záznamu červené a strieborné vozidlo o 09.06.58 hod., ak by červené vozidlo neodbočovalo z triedy SNP doprava na Ružínsku ulicu. Znalosť zistení znalca najmä o tom, ako dlho trvá svietenie zeleného svetla semaforov pre ten ktorý smer (najmä však pre smery odkiaľ išiel vodič L. A. a žalobkyňa), je dôležité najmä z toho dôvodu, aby si krajský súd mohol vytvoriť pozorovaním videozáznamu záver o tom, aká je teória a prax týkajúca sa zabezpečenia svetelnej signalizácie kritickej križovatky pred možnosťou zasvietenia zeleného svetla súbežne pre smer, z ktorého išiel vodič A. a pre smer, z ktorého prichádzala žalobkyňa, a tým pred možnosťou kolízie vozidiel idúcich v týchto smeroch.

Navyše znalec konštatoval, že v predposlednej 24. sekunde (z 90 sekundového svetelného cyklu svietenia križovatky) svietenia oranžového svetla semaforov pre smer na triede SNP k Bielemu domu sa zasvieti súbežne červenooranžové svetlo pre smer z Ružínskej na Laboreckú. To dokazujú napokon i fotografie zachytené žalobkyňou, založené v spise, že v čase, kedy sa sotva na Ružínskej v smere na Laboreckú po oranžovej rozsvietila červená, vozidlá križujúce tento smer po triede SNP smerom k Bielemu domu boli už za stredom križovatky.

Sledujúc pozorne videozáznam odvolací súd preukázateľne zistil nerovnomernosť intervalov jednotlivých svetelných cyklov, ktorý v niektorých prípadoch nebol 90 sekúnd, pričom pri presnom nastavení semaforov by sa mal cyklus opakovať vždy po uplynutí jeden a pol minúty. Na videozázname tomu tak nie je.

V znaleckom posudku je uvedené, že zelené svetlo na semafore v smere jazdy žalobkyne zasvietilo, resp. presnejšie povedané, malo zasvietiť po zrážke vozidiel o 7-8 sekúnd. Na videozázname sa vozidlá rozbehli o 13-14 sekúnd. Rozdiel sa dá odôvodniť oneskorenou reakciou vodičov, ktorí zrejme ostali po zrážke stáť a sledovali chvíľu dianie v križovatke.

Z týchto zistení a dôkazov v súlade s už uvedenou zásadou nemal odvolací súd istotu, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom správnom rozhodnutí a preto podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou znalca, po konzultácii s obsluhou svetelnej signalizácie kritickej križovatky, doplniť odborné vyjadrenie, či pri prevádzke uvedenej signalizácie nedochádzalo k poruche, resp. poruchám, ktoré by spôsobovali možnosť rozsvietenia zeleného svetla v dvoch rozdielnych smeroch, ktoré sa vzájomne križujú. V prípade nevyhnutnosti pre zabezpečenie podkladu rozhodnutia nie je vylúčené prípad i rekonštruovať v súlade s ustanovením § 34 ods. 2 a 4 Správneho poriadku.

Odvolaciemu súdu neušlo pozornosti, že v súdnom spise je na č. l. 124 založený novinový článok o nehode dvoch vozidiel na tej istej križovatke. Nie je vylúčené, že vozidlá jazdili rovnakými smermi ako žalobkyňa a L. A. a preto nemožno ani vylúčiť, že oboznámenie sa s príčinou nehody pomôže prispieť i k objasneniu prerokúvaného priestupku.

Nad rámec odvolacích námietok žalobkyne odvolací súd neprehliadol ani jazdné vlastnosti vodiča L. A. zachytené na videozázname v čase o 09.21.10 hod., ako aj nepresné vyjadrenie L. A., ktorý netvrdil, že išiel na „zelenú“, ale vyjadril sa, že auto pred ním sa pohlo na „zelenú“ a on sa pohl za ním, čím však odvolací súd nespochybňuje, že prešiel hranicou križovatky na zelené svetlo na semafore pre jeho smer jazdy, len poukazuje na to, že tento vodič výslovne neuviedol, že do križovatky vošiel - prešiel hranicou križovatky, keď na semafore svietilo zelené svetlo. Zrejme nejde o chybné zaznamenanie výpovede, pretože tomu nesvedčí podpis vypovedajúceho na záver výpovede.

Všetky tieto skutočnosti viedli Najvyšší súd Slovenskej republiky k zmene napadnutého rozsudku.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. S. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. S. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu, pretože úspešnej žalobkyňi oslobodenej od súdnych poplatkov trovy nevznikli a žalovaný zo zákona nemá na náhradu trov konania nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.